

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. Благоевград , 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ** в публично заседание на двадесет и пети
февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Николай Грънчаров
Членове:	Владимир Ковачев Атанас Иванов

при участието на секретаря Герасим Ангушев
като разгледа докладваното от Владимир Ковачев Въззивно гражданско дело
№ 20201200501414 по описа за 2020 година

взе предвид следното:

Окръжната инстанция е сезирана с въззивна жалба на М. П. М. /./, подадена срещу решение № 6743 от 12.08.2020 г., постановено по гражданско дело № 1937 от 2019 г. на Районен съд Благоевград, с което е отхвърлен искът на М. /П./, с правно основание чл. 108 от ЗС, спрямо П. Б. П., досежно поземлен имот с идентификатор ... по КККР на гр. Благоевград. В жалбата се твърди, че атакуваният с нея съдебен акт е неправилен поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Възражава се срещу анализа на свидетелските показания, направен от районния съд. Неправилно последният заключил, че показанията на ищцовите свидетели се отнасят за имот, който е различен от процесния. Очевидно било, че те касаели именно спорния имот. Праводателят на ищеца придобил собствеността чрез давностно владение, осъществявано в продължение на повече от 30 години. Прехвърлянето през 2013 г. породило целения с него вещен ефект. Не било спорно, че частта от имота, намираща се зад оградата, поставена от ответника, се ползва от последния. Районният съд неправилно не зачел обвързващата доказателствена сила на констативния нотариален акт на праводателя на ищеца. Неправилно първата инстанция счела, че процесният имот е публична общинска собственост и не може да се придобие по давност нито от праводателя на ищеца, нито от самия ищец. Разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗОС вр. чл. 61 от ЗУТ не била приложима

в казуса. Имотът не бил отреден за обществено ползване, нямал специфично предназначение, не бил отчужден, не бил завзет и върху него нямало реализирано мероприятие. Теренът не бил актуван като държавен или общински. Моли се за отмяна на обжалвания съдебен акт и уважаване на предявената ревандикационна претенция.

Постъпил е отговор от въззиваемия. В него се сочи, че жалбата е неоснователна. Решението на районния съд било правилно. Спазен бил материалният закон. Нямало нарушения на процесуалните правила. Изводите на първата инстанция били обосновани и мотивирани. Правилно първостепенният съд приел, че праводателят на ищеца не е станал собственик на спорния имот. Анализът на свидетелските показания бил задълбочен, обстоятелствен и пълен. Липсвали доказателства имотът някога да е придобиван от частно лице. Той представлявал публична общинска собственост и не можел да бъде предмет на прехвърлителни сделки. Не била доказана още първата предпоставка за уважаване на иска по чл. 108 от ЗС. Решението на районния съд трябвало да бъде потвърдено.

Жалбата и отговорът са редовни и допустими, поради което бяха разгледани в открито съдебно заседание.

Въззивният съд прие писмени доказателства и изслуша свидетели.

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

Въззивната инстанция се солидаризира с мотивите, изложени от районния съд, и препраща към същите по реда на чл. 272 от ГПК.

Ищецът претендира да е собственик на спорните 150 кв. м. от поземлен имот в гр. Благоевград на основание покупко-продажба, а при условията на евентуалност – придобивна давност.

Правилно районният съд е изследвал въпроса със собствеността на праводателя на ищеца, който му е продал имота, защото ако се установи, че продавачът не е бил собственик, купувачът също няма да стане такъв.

Праводателят на ищеца - неговият дядо П., се е снабдил с нотариален акт за имота, издаден на основание давностно владение, започнало още през 80-те години на миналия век.

Пред районния съд са разпитани 3 свидетели, доведени от ищеца, а пред окръжния съд - още 1.

Правилно първата инстанция е приела, че показанията на свидетелите И., В. и П. не доказват придобиването на имота от праводателя на ищеца по давност, както и такова придобиване от страна на самия ищец. Този извод не се разколебава и от показанията на свидетеля Ч., дадени пред окръжния съд.

Съдът прави фактически и правни изводи по предмета на спора, като обсъжда поотделно и в съвкупност, по вътрешно убеждение, всички събрани доказателства, които са относими към казуса и допустими за установяване на съответния факт или обстоятелство според разпореденото в закона. Казаното се отнася и до гласните доказателства, които, щом са относими и допустими, се преценяват от съда по вътрешно убеждение, при съобразяване с евентуалната заинтересованост или предубеденост на свидетеля според правилата на чл. 172 от ГПК и съвкупно с целия доказателствен материал по делото. Вземат се предвид и всички обстоятелства, свързани с възприемането на установяваните факти: обстановката /ден, нощ, виелица, дъжд и пр./, психическото състояние на свидетеля, възрастта му към онзи момент, физиологични особености - зрение, слух, възраст, заболявания; паметово-интелектуални способности, както и обстоятелствата при възпроизвеждането - възможност за възпроизвеждане /притеснение от съда, образование, заболявания, възраст, отдалеченост във времето/ и волята на свидетеля да каже истината. При противоречие в показанията на свидетелите съдът трябва да прецени посочените обстоятелства при възприемането и възпроизвеждането по отношение на всеки поотделно, а още и дали те са възприемали осъществяването на релевантните факти едновременно или по различно време, дали впечатленията им са спорадични или системни, доколко показанията са подкрепени или отречени от останалите събрани по делото доказателства. При оценката на разказаното от тях следва да се изхожда от: а/ степента му на съответствие с безспорните доказателства по делото, б/ степента на обоснованост, в/ степента на разностранност и г/ степента на автентичност /"Разпит на свидетели в гражданското производство" от Ц., "Сиела", София, 1997 г., стр. 48/, както и дали в него се наблюдават вътрешна хармоничност, последователност и изчерпателност /водещи критерии за оценка на свидетелските показания според "Разпит на свидетели в гражданското производство" от Ц., "Сиела", София, 1997 г., стр. 55/.

Свидетелката В. няма преки и непосредствени впечатления за владението на имота преди 2013 г., както сама признава, а това, което разказва, ѝ е съобщено от самия дядо П. и от майката на ищеца. Същата е ситуацията и с показанията на свидетеля П.. Правилно районният съд не ги е кредитирал.

Свидетелите И. и Ч. твърдят, че са били очевидци на повечето от нещата, за които разказват. Показанията им обаче не се характеризират с висока степен на достоверност, защото в тях се съдържат съществени различия, несъответствия и празноти. Ч. изтъква, че в имота, и преди, и сега, е имало кошери с пчели, докато И. въобще не споменава за подобно нещо. Тя не споделя и да е имало уговорка между дядо П. и съседите от двете му страни същите да ползват части от имота, което пък заема централно място в показанията на Ч.. Последният признава, че след 1987 г. не е ходил често до имота, като актуалните му впечатления за него са едва отпреди 5-6 месеца. И. твърди, че в имота е имало зеленчукова градина, но такава не фигурира в

спомените на Ч.. Всичко това генерално компрометира техните показания и същите не следва да бъдат кредитирани. Придобивната давност „не излиза“ нито за ищеца, нито за неговия праводател. След като дядото не е бил собственик на имота, не е могъл и да го прехвърли на своя внук.

Дори обаче да се приеме, че по делото се доказва владението на ищеца и/или дядо му върху спорната площ, следва да се отчете, че то не е могло да доведе до придобиването ѝ. Съгласно неоспореното заключение на вещото лице инж. Ю., теренът попада в парцел, който по регулационния план от 1997 г. е отреден за озеленяване. По кадастралния план от същата година там няма имотни граници. В КККР имотът е бил записан на Община Благоевград. С показанията на свидетелите, доведени от ответника, се доказва, че теренът е бил пустеещ, нестопанисван и обрасъл с бурени, храсти и саморасли дръвчета. Няма данни той да е бил собственост на някого тогава. Ето защо правилно районният съд е счел, че се е касаело за т. нар. „безстопанствен имот“, който по силата на чл. 6, ал. 2 от ЗС, редакция от 1951 до 1990 г., е станал държавна собственост, а впоследствие, по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗОС, е преминал в собственост на общината. Няма значение видът на последната – публична или частна. Дори и имотът да е станал частна общинска собственост, давността за придобиването му няма как да е изтекла, предвид мораториума по § 1 от ЗДЗС, ДВ, бр. 46 от 2006 г., в сила от 01.06.2006 г., посл. доп., ДВ, бр. 18 от 2020 г. Неактуването на терена от страна на Община Благоевград, съгласуването на констативния нотариален акт на дядото и разрешаването на ПУП-ИПРЗ на внука не са юридически факти, които да доведат до изгубване на правото на собственост на общината, преминало в нейния патримониум ex lege.

Правилно долната инстанция е заключила, че не е налице още първата предпоставка за уважаване на претенцията с правно основание чл. 108 от ЗС и е отхвърлила същата.

Решението на Районен съд Благоевград не страда от сочените в жалбата пороци и следва да бъде потвърдено.

Въззиваемият претендира разноски пред настоящата инстанция - адвокатско възнаграждение от 600 лева, които трябва да му се присъдят.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 6743 от 12.08.2020 г., постановено по гражданско дело № 1937 от 2019 г. на Районен съд Благоевград.

ОСЪЖДА М. П. М. /., ЕГН *****, адрес гр. Благоевград, ул. „Д.“ № 13, вх. „А“, ет. 2, да заплати на П. Б. П., ЕГН ..., адрес гр. Благоевград, ул. „Б.“ №

4, сумата от 600 /шестстотин/ лева, представляваща направени разноси за адвокатско възнаграждение по делото пред окръжния съд.

На страните, чрез адвокатите, да се връчат копия от настоящия въззивен съдебен акт, който може да бъде обжалван от М. П. М. /. в едномесечен срок, считано от връчването, по реда и при условията на чл. 280, ал. 1 и 2, чл. 281, чл. 283 и чл. 284 от ГПК, пред Върховния касационен съд на Република България, с касационна жалба, подадена чрез Окръжен съд Благоевград.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____